

نقشه «بعضی از بلوکات دارالخلافه طهران» نخستین نقشه اطراف تهران^۱

سینا سلطانی

کارشناس ارشد مطالعات معماری ایران؛ پژوهشگر دانشنامه معماری ایران شهر.

Soltanii.sina@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۲/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۸/۱۶

چکیده

از اطراف تهران یازده نقشه تاریخی در دست است که از میان آنها نقشه «بعضی از بلوکات دارالخلافه طهران» از نظر تاریخی بر دیگر نقشه‌ها مقدم است. این نقشه دربرگیرنده آبادی‌های جنوب شرق و جنوب غرب و غرب دارالخلافه طهران است و دو تاریخ ۱۲۸۰ق و ۱۲۸۴ق در آن مندرج است. از جامع‌ترین نقشه‌های اطراف تهران نقشه عبدالرزاق مهندس بغایری است که در سال ۱۳۲۸ق ترسیم شده است. در نقشه بغایری به شش نقشه دیگر از اطراف تهران اشاره شده است که منابع کار او بوده است. از میان این نقشه‌ها فقط یک نقشه (نقشه اشتال) را می‌شناسیم. اولین نقشه از منابع بغایری نقشه‌ای است موسوم به نقشه عبدالرسول خان مهندس. خصوصیاتی که بغایری در معرفی این نقشه در حاشیه نقشه خود آورده با نقشه «بعضی از بلوکات دارالخلافه طهران» منطبق است و به گمان نگارنده این نقشه همان نقشه عبدالرسول خان مهندس است. تاریخ شروع تهیه نقشه در دوره صدارت امیرکبیر بود در فاصله سال‌های ۱۲۶۴ق تا ۱۲۶۸ق. عبدالرسول خان در این دوره مأمور ممیزی بلوکات دارالخلافه بود. احتمالاً این نقشه در سال ۱۲۸۰ق و ۱۲۸۴ق تکمیل شده یا نسخه‌ای مشابه نسخه اولیه در این سال‌ها از روی آن تهیه شده است. عبدالرسول خان مهندس نوءه صدراعظم اصفهانی بود و در سال ۱۲۹۱ق درگذشت. نقشه عبدالرسول خان از مهم‌ترین منابع نقشه بغایری بوده و بخش‌های از جنوب و غرب نقشه او از روی این نقشه ترسیم شده است. با توجه به اشاره بغایری این نخستین نقشه‌ای است که از اطراف تهران تهیه شده است.

واژه‌های کلیدی

جغرافیای تاریخی ایران، نقشه‌های تاریخی ایران، نقشه‌های تاریخی اطراف تهران، منابع تاریخ معماری.

علاوه بر فواید معمول نقشه‌ها در انواع مطالعات تاریخی هر نقše تاریخی ویژگی‌های منحصر به خود را دارد. برخی نقشه‌ها به سبب دقت، برخی دیگر به سبب موضوع، و برخی به سبب تقدم تاریخی ممتاز است. نقشه‌های متقدم هر حوزه جغرافیایی معمولاً منبع نقشه‌های دیگر آن نواحی است و در بررسی جغرافیای تاریخی آن ناحیه و از منظری دیگر در تاریخ نقشه‌برداری و ترسیم نقše جایگاه مهمی دارد. نقše «بعضی از بلوکات دارالخلافة طهران»^۱ از این دست است. این نقše در بردارنده نواحی و آبادی‌ها و رودها و کوه‌ها و تپه‌ها و رودهای جنوب شرق و جنوب غرب و غرب تهران و از نظر زمانی مقدم بر نقشه‌های شناخته اطراف تهران است. در نقše دو تاریخ ۱۲۸۰ق و ۱۲۸۴ق مندرج است؛ اما به احتمال فراوان این نقše پیش از سال ۱۲۸۰ق تهیه شده است. در این باره و درباره هویت این نقše در مقاله به تفصیل سخن خواهیم گفت. نقše بلوکات دارالخلافة متعلق به مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران است. آقای رضا فراتی تصویر نقše در

اختیار آقای دکتر فرهاد تهرانی قرار دادند و ایشان نسخه‌ای از آن را در مجموعه‌ای که متشکل از ۱۴ لوح فشرده است و شامل اسناد تصویری متنوعی است به مرکز اسناد دانشگاه شهید بهشتی اهدا کردند. این نقše تا کنون معرفی و منتشر نشده است.

برای آنکه جایگاه نقše بلوکات دارالخلافة معلوم شود باید آن را با سایر نقše‌های اطراف تهران سنجید. با اینکه شمار نقše‌های اطراف تهران کم نیست اما تعداد فراوانی از آنها شناخته نیست، این‌ها برخی از نقše‌های اطراف تهران است؛ برخی از آنها چاپ و منتشر شده و برخی دیگر از چشم محققان دور مانده است:

۱. نقše مناطق تهران، در حدود سال‌های ۱۲۸۰ق تا ۱۲۸۴ق^۲ (تصویر ۱)؛

۲. نقše اطراف تهران^۳ ترسیم الکساندر فردیش اشتال، ۱۳۱۸ق^۴ (تصویر ۲)؛

۳. نقše تهران و اطراف، ترسیم عبدالرزاق مهندس بغایری در سال ۱۳۲۸ق^۵ (تصویر ۳)؛

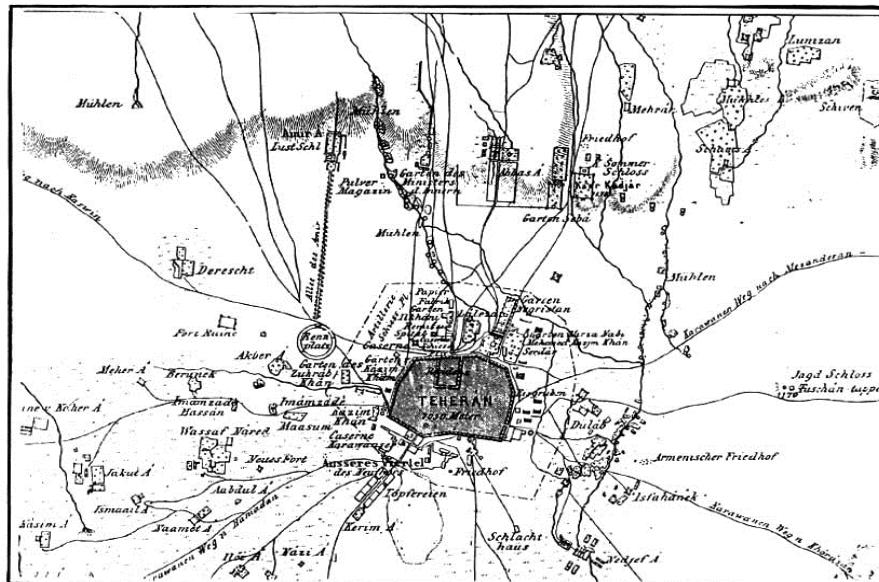
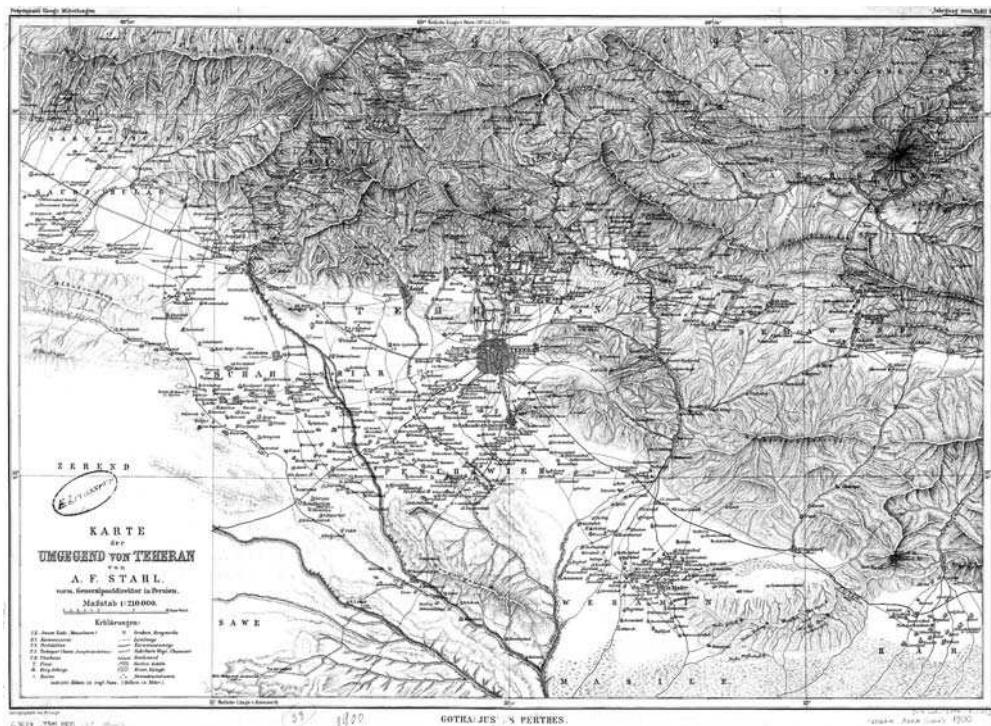
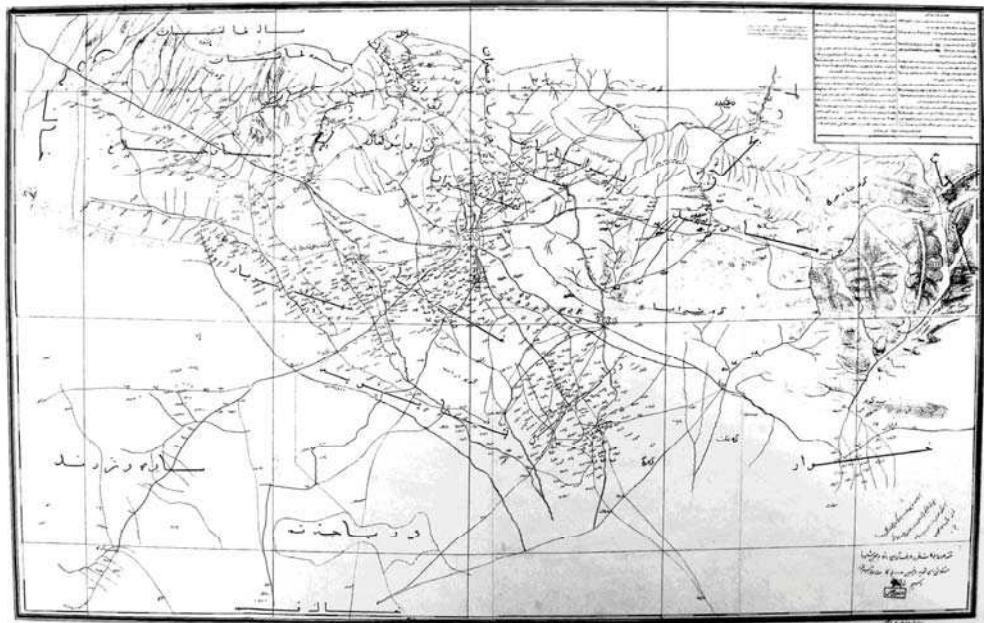

Fig. 1.8 Regional map of Tehran ca. 1860 before expansion of 1868

تصویر ۱. نقše مناطق تهران، در حدود سال‌های ۱۲۸۰ق تا ۱۲۸۴ق (مأخذ: Marefat, 1980, 285).

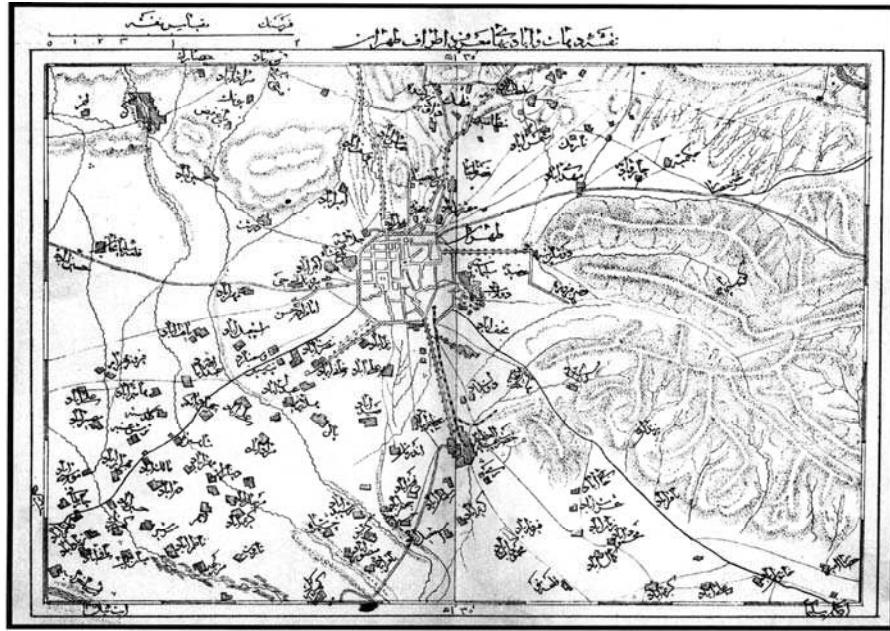

تصویر ۲. نقشه اطراف تهران^۱ الکساندر فردیش اشتال، ۱۳۱۸ق (مأخذ: <http://nimrouz.com/blog/?p=165>).

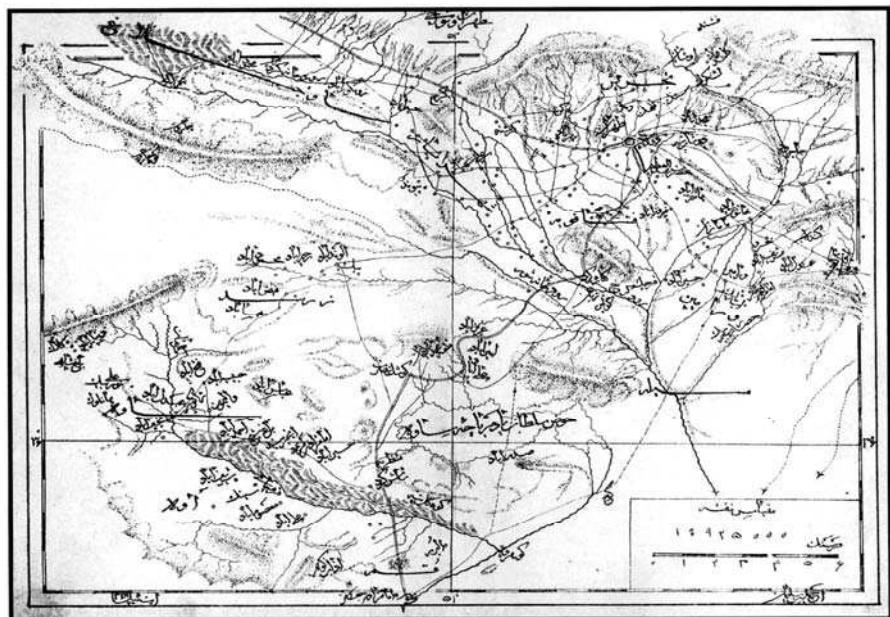

تصویر ۳. نقشه تهران و اطراف، ترسیم عبدالرزاقد مهندس بغايري در سال ۱۳۲۸ق (مأخذ: بغايري، ۱۳۲۸ق).

۴. نقشه دهات و آبادی‌های معروف اطراف تهران،
ترسیم احمد بن سلیمان در سال ۱۳۲۸ق^۷ (تصویر ۴)؛
۵. نقشه تهران و نواحی، ترسیم احمد بن سلیمان در سال ۱۳۲۸ق^۸ (تصویر ۵)؛

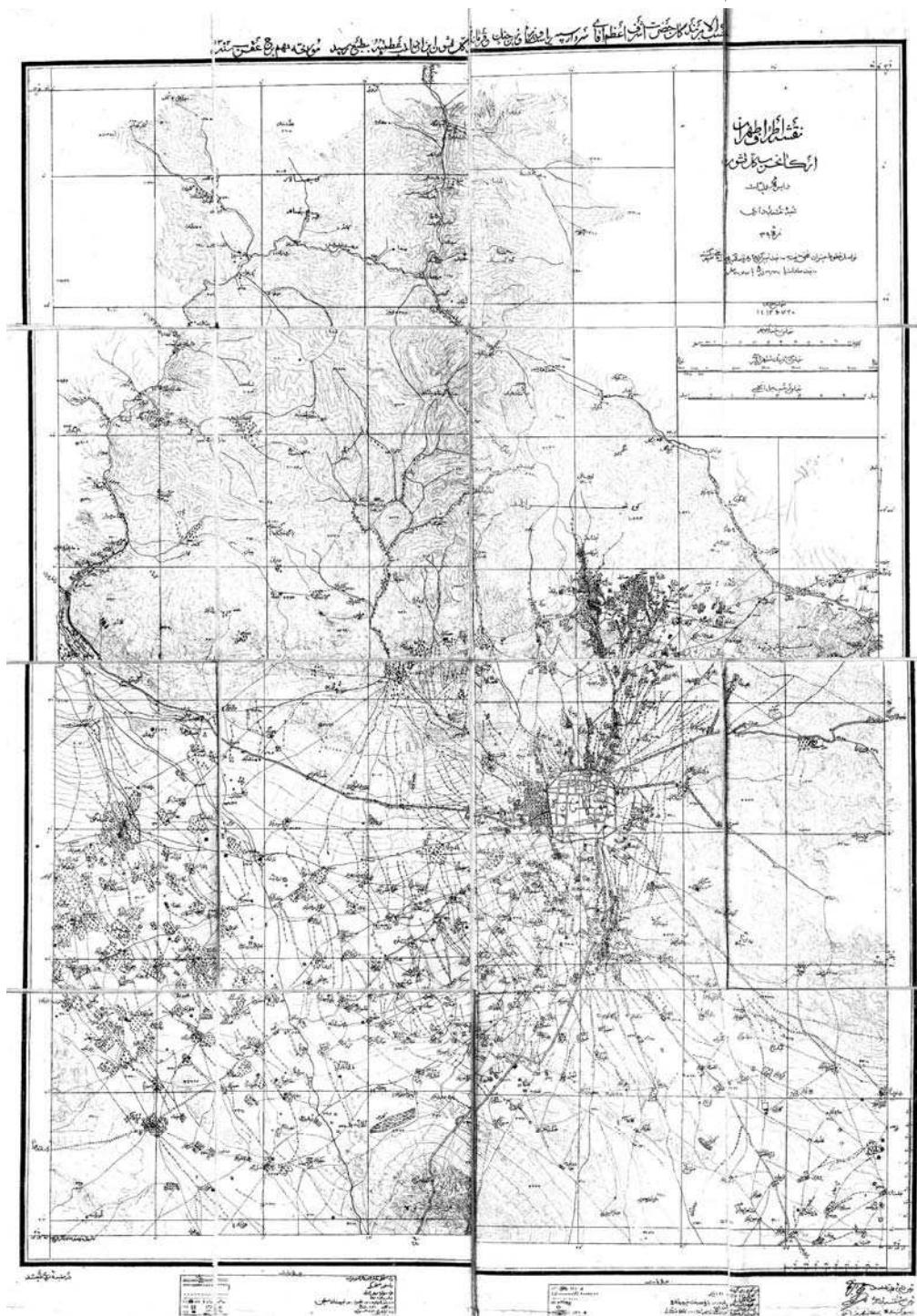

تصویر ۴. نقشه دهات و آبادی‌های معروف اطراف تهران، ترسیم احمد بن سلیمان در سال ۱۳۲۸ق (مأخذ: صفوی نژاد و دیگران، ۱۳۹۱، ۲۸).

تصویر ۵. نقشه تهران و نواحی، ترسیم احمد بن سلیمان در سال ۱۳۲۸ق (مأخذ: صفوی نژاد و دیگران، ۱۳۹۱، ۲۹).

۶. نقشه اطراف تهران، ترسیم دایره عملیاتی کل قشون در سال ۱۳۰۲ ش^۹ (تصویر ۶):

تصویر ۶. نقشه اطراف تهران، ترسیم دایرة عملیاتی کل قشون در سال ۱۳۰۲ ش (مأخذ: گنجینه موزه ملک)

۷. نقشهٔ تهران در زمان رضا شاه (شمال تهران)، ترسیم ستاد ارتش دایرۀ

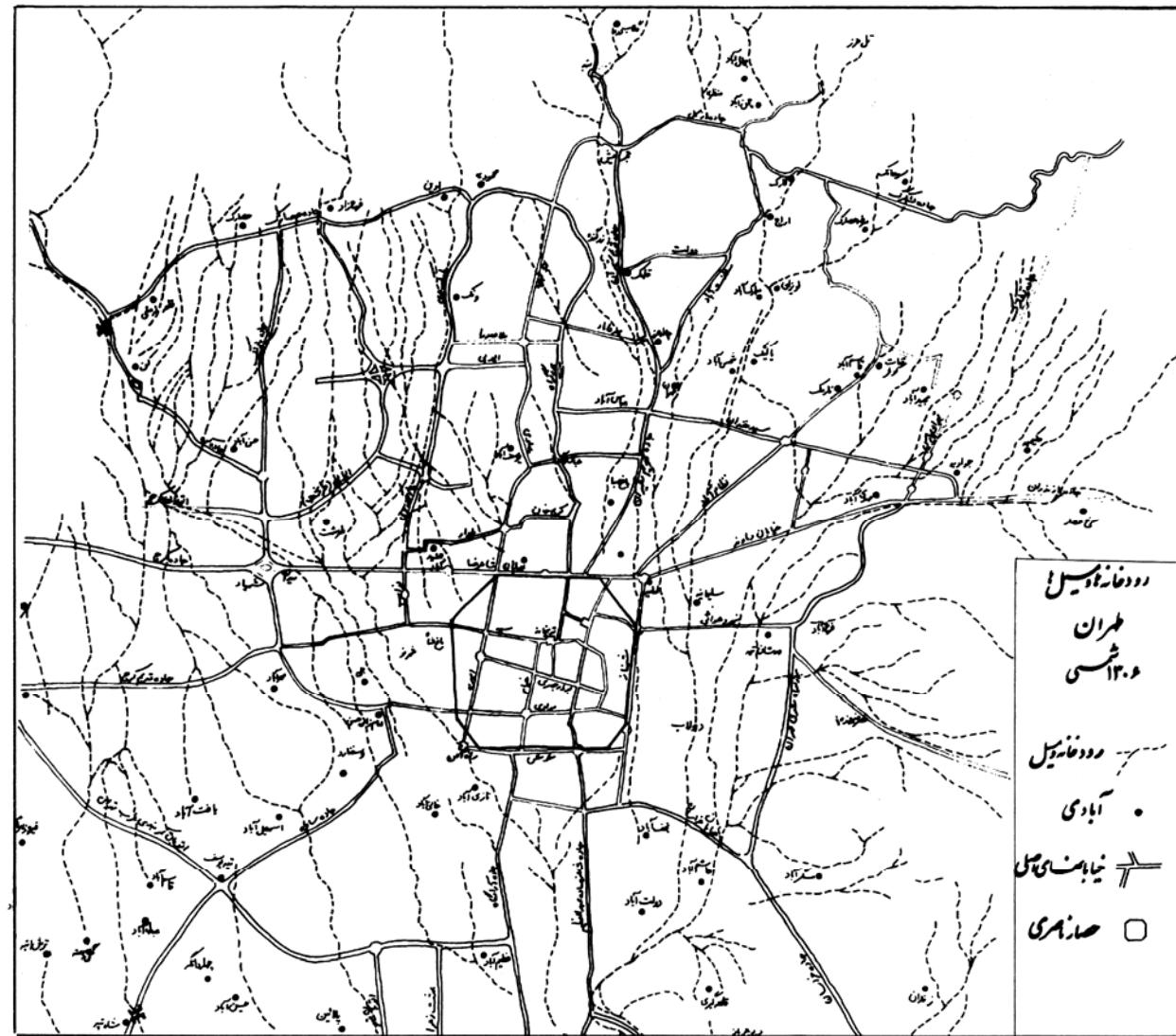
جغرافیایی در سال ۱۳۱۵ ش^{۱۲} (تصویر ۹)؛

۸. نقشهٔ رودخانه‌ها و مسیل‌های تهران در سال

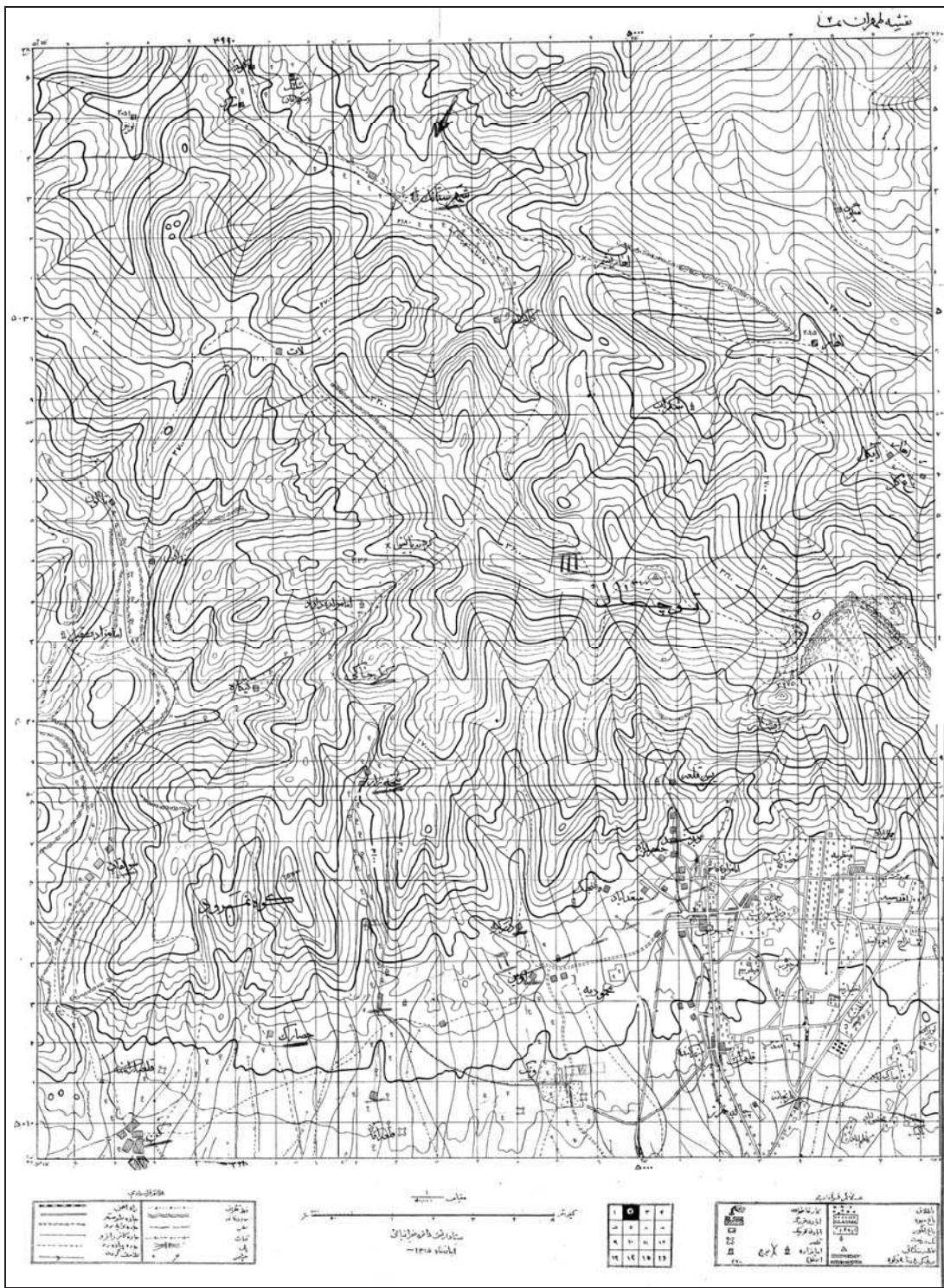
۱۳۰۶ ش^{۱۱} (تصویر ۸)؛

تصویر ۷. اطراف تهران در ۱۳۰۶ ش (مأخذ: معتمدی، ۱۳۸۱).

تصویر ۸ نقشه رودخانه‌ها و مسیل‌های طهران در سال ۱۳۰۶ش (مأخذ: معتمدی، ۱۳۸۱؛ نقشه شماره ۴۸).

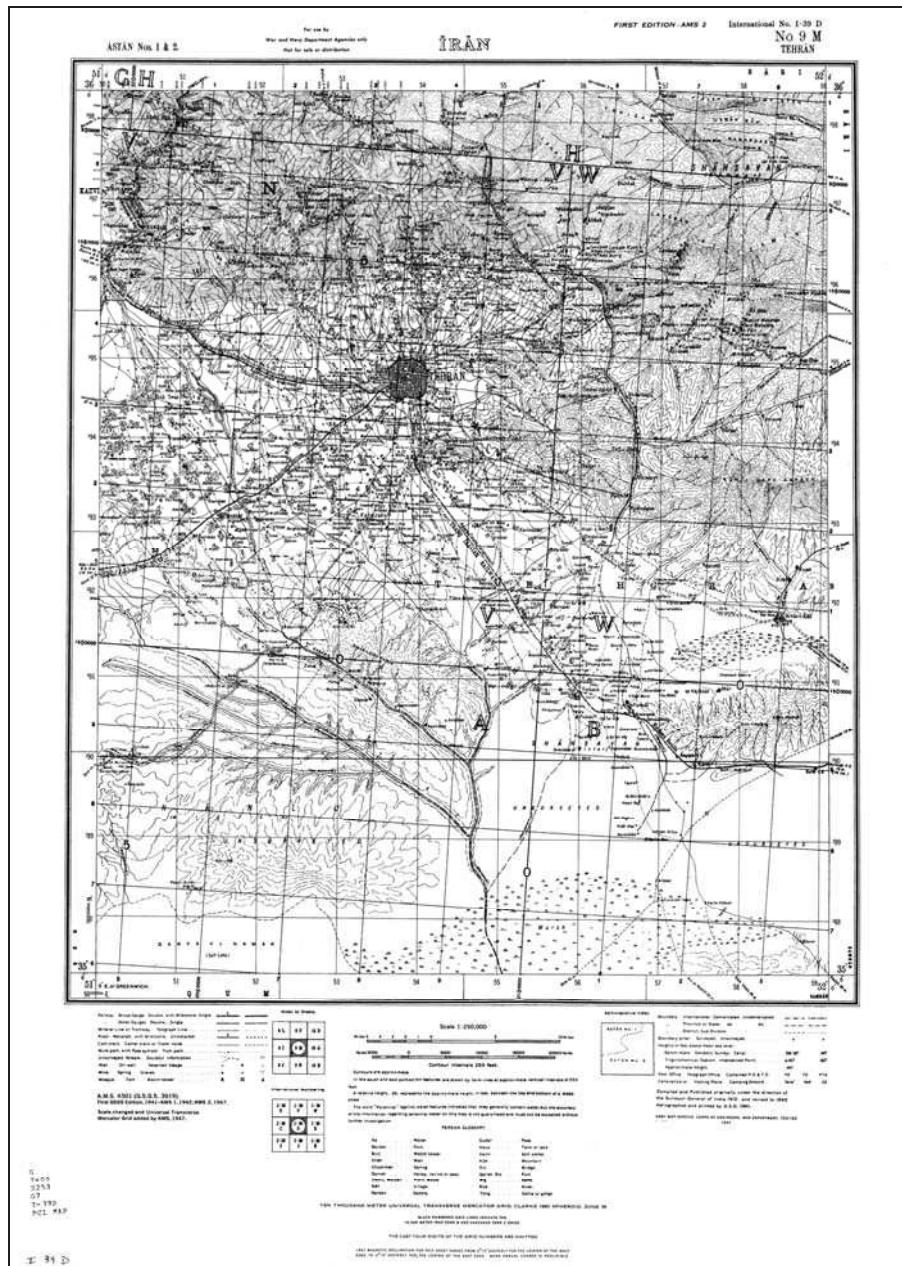

تصویر ۹. نقشه تهران (شمال تهران)، ترسیم ستاد ارتش دایرة جغرافیایی در سال ۱۳۱۵ش (مأخذ: <http://nimrouz.com/blog/?p=622>)

ارتش و اداره انطباعات وزارت فرهنگ و شهرداری
تهران) ^{۱۴} (تصویر ۱۱)؛

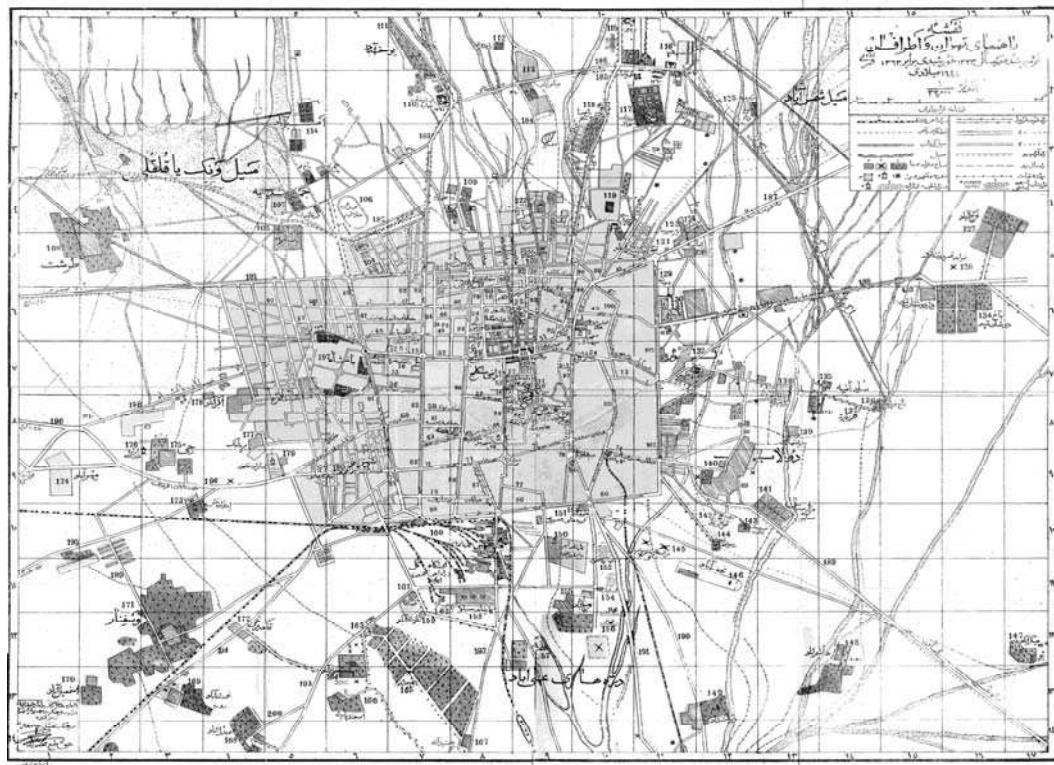
۱۰. نقشه اطراف تهران، ترسیم سرویس نقشه‌های ارتش
[آمریکا] در سال ۱۳۲۰ ش. ^{۱۵} (تصویر ۱۰)؛

۱۱. نقشه راهنمای تهران و اطراف آن در سال ۱۳۲۳ ش.
ترسیم سرهنگ محمدرضا غفاری (با اجازه ستاد

تصویر ۱۰. نقشه اطراف تهران، ترسیم سرویس نقشه‌های ارتش [آمریکا] در سال ۱۳۲۰ ش.

(مأخذ: http://www.lib.utexas.edu/maps/ams/iraq_and_iran)

تصویر ۱۱. نقشه راهنمای تهران و اطراف آن در سال ۱۳۲۳ ش. ترسیم سرهنگ محمد رضا غفاری
 (مأخذ: <http://nimrouz.com/blog/?p=633>)

نفر صاحب منصبان اطربی^{۱۶} چهارم نقشه مسیو و ت
 با شاگردان مرتبه اول پیاده نظام^{۱۷} پنجم نقشه
 اشتالخان آلمانی رئیس سابق پست خانه. [ششم: در
 حاشیه و ذیل عنوان «تبیه» اشاره به نقشه دیگری هم
 شده است از نجم الدوّله در سنه ۱۲۷۵]^{۱۸} (بغایری،
 ۱۳۲۸ق).

یکی از شناخته‌ترین این نقشه‌ها، نقشه تهران و اطراف، ترسیم عبدالرزاق مهندس که به آن اشاره کردیم. بغايري در حاشیه نقشه خود به برخی از منابع کار خود اشاره کرده و «انصاف و حق‌شناسی» و امانت‌داری اش در کار علمی سبب شده که سرنخ‌هایی از چند نقشه دیگر اطراف تهران هم به دست ما باشد. منابع او برای ترسیم نقشه اطراف تهران در سال ۱۳۲۸ق این‌ها بوده است:

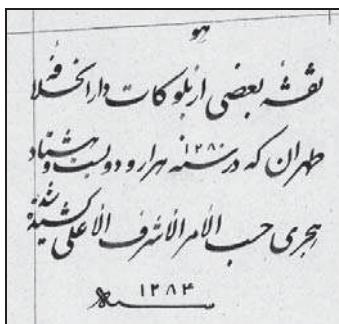
به مقتضای انصاف و حق‌شناسی باید معروض داریم که در تأییف این نسخه گذشته از آنچه حقیر شخصاً نقشه‌برداری نموده به نقشه‌های ذیل نیز نظر داشته است.

اول نقشه عبدالرسول خان مهندس دوم نقشه مرحوم حاج نجم الدوّله با شاگردان مهندس^{۱۹} سوم نقشه هفت

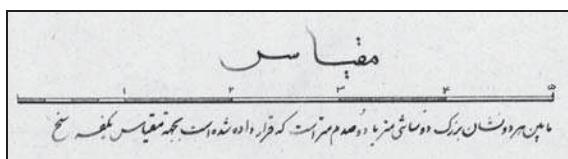
معرفی نقشه بلوکات
 در بخش پیشین مقاله سعی کردیم با معرفی سایر نقشه‌های تهران، جایگاه نقشه بلوکات دارالخلافه را که از نظر زمانی بر سایر نقشه‌ها مقدم است معلوم کنیم. در ادامه به معرفی نقشه بلوکات می‌پردازیم.^{۲۰} همان‌طور که پیش از گفتیم نقشه بلوکات شامل نواحی جنوب شرق و جنوب غرب و

تصویر ۱۲. دارالخلافه طهران و دروازه‌ها.

تصویر ۱۳. عبارت حاوی تاریخ.

تصویر ۱۴. مقابس نقشه.

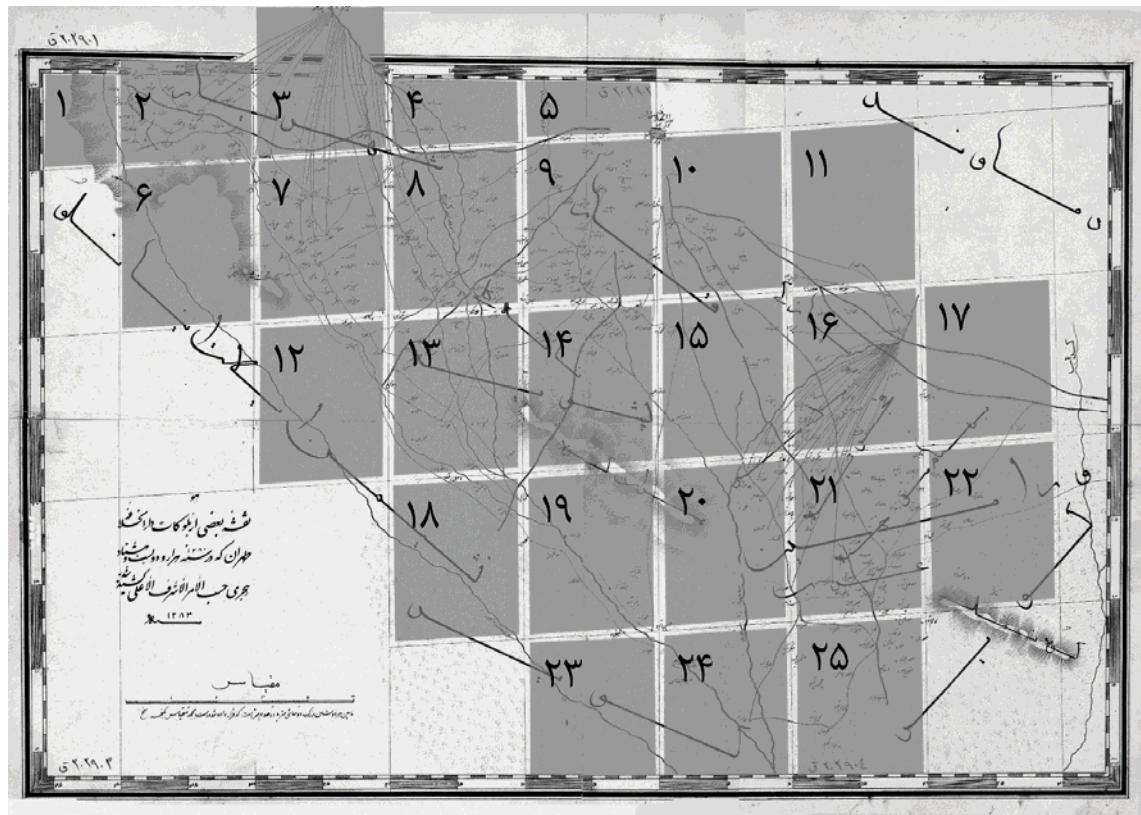
ساير آبادی‌هایي که در نقشه آمده است در ادامه خواهيم آورد. برای سهولت در يافتن آبادی‌ها، نقشه را مطابق تصویر ۱۵ به ۲۵ بخش تقسيم کرده ايم و اسامي هر بخش را به ترتيب ذيل شماره آن آورده ايم. نكته‌اي که در اين اسامي جالب توجه است ضبط اسامي به همان صورتی است که تلفظ می‌شده است. اين نكته از مقايسه نام آبادی‌ها با ساير نقشه‌ها خصوصاً نقشه بغایري برداشت می‌شود. علاوه بر نام آبادی‌ها راه‌هایي که ما بين اين آبادی‌ها بوده و مسیل‌ها هم به خوبی در نقشه مشخص است.

جنوب دارالخلافه طهران است. نقشه بلوکات در شرق متهی به «دماؤند» است؛ البته در منطقه دماوند فاقد جزئیات است. در جنوب شرقی متهی به «کوير» و «کوه نمک» و «ورامین» است. در غرب به «شهریار» و در جنوب به «کوير» متهی است. در مرکز نقشه و در جنوب تهران نواحی «قار» و «پشویه» دیده می‌شود. در اين محدوده نواحی اي نظير «بيات، نانه کلي، پازکي، فجریه، عرب، بهرام سوخته، سل سپي» در نقشه مشخص است. از شهر تهران تنها صورت کلي «دارالخلافه طهران» و دروازه‌های شهر پيش از گسترش ۱۲۸۰ ق ترسیم شده است. دروازه دولت، شمران، دولاب، شاه عبدالعظیم، محمدیه و قزوین» (تصویر ۱۲). در نقشه کوه‌های «تخت رستم، کوه نمک، هرات کوه» و «رودخانه کند، رودخانه سور، رودخانه کرج، شاه چائي، کذاب، رودخانه جاجرود» مشخص است. اطلاعات خواشی نقشه فراوان نیست. در گوشة پایین و سمت چپ نقشه اين عباراتي شامل عنوان نقشه و تاریخ دیده می‌شود (تصویر ۱۳):

هو

نقشه بعضی از بلوکات دارالخلافه طهران که در سنه ۱۲۸۰ هزار و دویست و هشتاد هجری حسب الامر الاعلی کشیده شده سنه ۱۲۸۴.

و در پایین اين عبارات مقابس خطی نقشه مندرج است با اين توضیح: «ما بین هر دو نشان بزرگ دو سانتی متر يا دو صدم متر است که قرار داده شده است به جهت مقابس يکفسخ» (تصویر ۱۴).

تصویر ۱۵. راهنمای بخش‌بندی نقشه.

۶. تپکنه:

۷. لم‌آباد، سلطان‌آباد، ابراهیم‌آباد، کردار، حصار، یاورک، فجر‌آباد، کرد امیر، حصار زیرک، بردا‌آباد، کنوز، خاووه، فردوس، قصونک، قصبه، جوقین، شفیع‌آباد، بکا، شیراق تپه، قلعه‌نو، بالکین، صالح‌آباد، پیوند، قجر، معراظین، اصل‌آباد، سقر چین، حصار ساطع، پلارد، یوسف‌آباد، رامین، الویز، نیکجه، شهر‌آباد، حسین‌آباد، راض مره، یقه، پیغمبر، منجیل‌آباد، حاجی‌آباد، درازه، زواره؛
۸. قراتپه، بلبان، دینار‌آباد، اسکمان، بادامک، امام‌زاده عبدالله، احمد‌آباد، فیروز بهرام، رضی‌آباد، حسن‌آباد، یوسف‌آباد، الورد، حصارک، نصیر‌آباد، قاسم‌آباد، احمد‌آباد، سید‌آباد، خیر‌آباد، اسماعیل‌آباد، سلطان‌آباد، کلمه، سالو، چهار طاقی، قاسم‌آباد، زیاد‌آباد، مزرعه، علی‌آباد، قدشه،

نام آبادی‌ها به ترتیب بخش‌های شماره‌گذاری شده:

۱. علی‌آباد؛

۲. سردار‌آباد، مردان‌آباد، حسین‌آباد، رشته، حیدر‌آباد، سلیمان، فرخ‌آباد، عباس‌آباد، شهnam، اقرش‌آباد، ابراهیم‌آباد، علی بیات، شریف‌آباد، گلستانک، شش، امیر‌آباد، خاتونلر، حسین‌آباد، رحمن‌آباد، شهر‌آباد، کله کهریز، کشکک، استور، انجله، دهک، کهریزک، یوسف‌آباد، قبچاق، زرد آبک؛

۳. حصارک، ملارد، علی شهباز، کرشته، [بیرون کادر]: سلیمانیه، کرج؛

۴. بها، بابا سلمان، حسن‌آباد، زرداب، سید‌آباد، ده مویز، ورامنک [بالا]، ورامنک [پایین]؛

۵. یافت‌آباد، امام‌زاده حسن؛

۱۸. سلمانآباد، حسنآباد، زمانآباد، کنارکرد؛
۱۹. کلین، خانلوق، هرات، کشک، کیقباد، قنبرآباد؛
اشتازان، انیسآباد، خمارآباد، حسینآباد؛
۲۰. عزیزآباد، حلوانی، کهریزک، سعدآباد، باغ خاص،
عجدون، عجدونک، یوسفآباد، احمدآباد، موسیآباد،
کل تپه، خلطآباد؛
۲۱. ریحانآباد، جعفرآباد، موسیآباد، ولیکه، سعدآباد،
حصارک، چالتاسیون، چالمورد، قوینیک زهره، زوار بید،
جمه کاران، بام، قلعه‌نو [بالا]، شوران، علیآباد، قیاس-
آباد، قلعه سین، دره بالا، امامزاده جعفر، کهک، قلعه‌نو
[پایین]، فتحآباد، معینآباد، شهرستان، آب باریک،
سنارک، قلعه خواجه، هفت جوق، کیرین، رستمآباد،
سلمانآباد، مصطفی آباد، محمدآباد، شمسآباد، حسین-
آباد، بواسطه، سوره؛
۲۲. حیدرآباد، خلیفهآباد، حصار مهتر، جلیلآباد، کهریزک،
محمدآباد [بالا]، محمودآباد [پایین]، یوسفآباد، شور،
مندان؛
۲۳. علیآباد؛
۲۴. بوالقطیس، دولتآباد، حاجیآباد، شکرآباد؛
۲۵. کهریزک، احمدآباد، جعفرآباد، حصار حسن‌بیک،
نظرآباد، حصار قاضی، محسنآباد، کریمآباد، مؤمنآباد،
طوعان، جهانآباد، تپه مرجان، اسدآباد، شفیعآباد،
حصار اولیا، حصار سرخ، علیآباد، ابراهیمآباد، خاووه،
قلعه بلند، کاظمآباد.

هویت نقشه‌بلوکات و تاریخ ترسیم

همان طور که گفته شد نقشه‌بلوکات دارالخلافه در بردارنده نواحی جنوب شرقی و جنوب غربی و غرب دارالخلافه طهران است. از مقایسه نقشه‌بغايري و اين نقشه در مي‌بايم که بخش جنوبی و غربی نقشه‌بغايري با نقشه‌بلوکات شباخت دارد. با توجه به تاریخ مندرج در نقشه‌بلوکات

- مزرعه، کبوتين، وجهآباد، همدانک، حسینآباد، میان-
آباد، چجلکو، ایرین، ترشنبه، ویره، سرخرک؛
۹. شمسآباد، کهریزک، بهرامآباد، ملکآباد، شاهطره، قاسم-
آباد، عبدالآباد، ده عباس، کرک، نظامآباد، رضا کند،
صغراء شور، قیصرآباد، کاشانک، مرجانآباد، سیمان،
دنیاران، چهاردانگه، حسنآباد، مرادآباد، جعفرآباد،
دینارآباد، شکرآباد، چشم شاهی، ولیآباد، کفترخان،
محمودآباد، مقصودآباد، قار، اسماعیلآباد، فتحآباد،
بهشتی، پلاتین، مرتضی کرد، کریمآباد، صالحآباد، علی-
آباد، عبدالآباد، خانیآباد، نعمتآباد، اسماعیلآباد، شاه
عبدالعظیم، و سمنارد، کحک، تباین؛
۱۰. دولتآباد، تقیآباد، امینآباد، قوچ حصار، اشرفآباد، ده
خیر، فیروزآباد، زمانآباد، محمودآباد، کمالآباد، قلعه‌نو،
کریمآباد، قاسمآباد، علیآباد؛
۱۱. خاتونآباد، حصار امیر، فرونآباد؛
۱۲. کیکابور، حصار مهتر، علارد، پرنده، اصغرآباد، رباط
کریم؛
۱۳. آدران، ده حسن، صدرآباد، نصیرآباد، میمونآباد،
سفیدار، شترخوار، نوده، [وهنآباد]، امامزاده باقر،
صالحآباد، مافیآباد، اوغلان تپه، علیآباد، حکیمآباد،
معمورین، نقاره‌خانه، دولتآباد، بجین؛
۱۴. دورقوزآباد، عبدالآباد، حسینآباد، اسماعیلآباد،
کهریزک، قمصر، دهنو، مفتونآباد، دورسونآباد، شریف-
آباد، سلمانآباد، محمودآباد، کبیرآباد، دوتوه علیا؛
۱۵. محمدآباد، نجمآباد، دوتوه سفلی، جالترخان، سیدآباد،
قرچک، مافیآباد، پردیز، کل تپه، داودآباد؛
۱۶. حسنآباد، شکرآباد، کبود گند، خسرو، چنگی، پلش،
قهها، جتو، حصار کلک، الویک، تجن، فیلستان، ارمبو،
حسینآباد، محمودآباد، جمالآباد، صالحآباد، قرابلاع،
خورین، بونیک، خیرآباد، کتلان، قونیک، ممتاز؛
۱۷. شریفآباد؛

۵. مقیاس نقشه هر دو سانتی متر یک فرسنگ است. خصوصیات نقشه بلوکات را پیش از این برشمودیم. سه نکته آخری که از نوشتة بغایری درباره نقشه عبدالرسول خان برداشت می شود با نقشه بلوکات دارالخلافه کاملاً منطبق است. یعنی موضوع نقشه و نواحی مندرج در آن و مقیاس نقشه. آیا نقشه بلوکات دارالخلافه همان نقشه عبدالرسول خان مهندس است؟

برای یافتن پاسخ قطعی به پرسش بالا فقط کافی است نشان دهیم تاریخ مندرج در نقشه بلوکات با توضیح بغایری منافاتی ندارد. در نقشه بلوکات دو تاریخ ۱۲۸۰ق و ۱۲۸۴ق مندرج است (تصویر ۱۳). همین نکته یعنی درج دو تاریخ در کنار هم در نقشه نشان می دهد که نقشه در یک سال تهیه نشده است. ضمناً با بررسی سایر نقشه های تاریخی درخواهیم یافت که معمولاً ترسیم این نقشه ها از برداشت اطلاعات تا ترسیم صورت نهایی چندین سال طول می کشیده است. برای مثال عبدالرزاقدغایری ۱۴ سال برای تهیه نقشه اش کار کرد (بغایری، ۱۳۲۸ق). نقشه دارالخلافه طهران ترسیم عبدالغفارخان نجم الملک که شروع برداشت اطلاعات برای آن از ۱۲۸۵ق بود تا ۱۳۰۵ق طول کشیده و در ۱۳۰۹ق به طبع رسیده است (عبدالغفارخان نجم الملک، ۱۳۰۹ق). یعنی از زمانی که تصمیم به برداشت نقشه گرفته شد تا زمانی که نقشه منتشر شد ۲۹ سال طول کشید. بنابراین ممکن است تهیه نقشه بلوکات از زمان صدرات امیرکبیر تا سال ۱۲۸۰ق یا ۱۲۸۴ق طول کشیده باشد. احتمال دیگر آن است که نقشه بلوکات نسخه ای دیگر از همان نقشه عبدالرسول خان باشد که شروع ترسیم آن در سال ۱۲۸۰ق بوده است و تمام آن نقشه را عیناً کپی کرده اند به شکلی که مقیاس نقشه و حدود آن تغییری نکرده است؛ و احتمال دیگر این است که نقشه در همان دوره صدرات امیرکبیر یا کمی پس از آن ترسیم شده باشد و عبارت حاوی تاریخ را بعداً به آن

می توان پرسید آیا نقشه بلوکات دارالخلافه یکی از منابع نقشههای بغايري بوده است؟ آیا در میان منابع این نقشه، نقشههای با ویژگیهای نقشه بلوکات وجود ندارد؟ عبدالرزاقدغایری پارهای از مشخصات منابع خود را در حاشیه نقشه اش آورده است و ما در پی نوشته صفحات قبل توضیحات او را آوردیم. از میان این توضیحات نکاتی که درباره اولین منبع نقشه اش نوشته بسیار جالب توجه است. این منبع نقشه «عبدالرسول خان مهندس» است:

عبدالرسول خان مهندس پسر عبدالحسین خان پسر حاج محمد خان صدر اعظم اصفهانی، اول کسی است که از اطراف تهران نقشه برداری نموده و آن مرد با هنر در زمان میرزا تقی خان اتابک اعظم مأمور ممیزی بلوکات طهران گشته و نقشه او شامل ورامین و پشاپویه و شهریار و غار است به مقیاس هر دو سانتیمتر یکفرسنگ که قریب ۱/۳۱۱۰۰ باشد (بغایری، ۱۳۲۸ق).

- نکاتی که می شود از این نوشته استنباط کرد این هاست:
۱. اولین کسی که از اطراف تهران نقشه برداشته کسی به اسم عبدالرسول خان مهندس نوء صدر اعظم اصفهانی است.
 ۲. او در زمان صدارت امیرکبیر بین سالهای ۱۲۶۴ تا ۱۲۶۸ق مأمور ممیزی بلوکات تهران بوده است. پس احتمالاً برداشت اطلاعات برای نقشه از همین زمان آغاز کرده است و شروع تهیه نقشه از این دوره بوده و در همین دوره یا پس آن به پایان رسیده است.
 ۳. نقشه او در بردارنده بعضی از نواحی اطراف تهران است و نه همه آن نواحی.
 ۴. نقشه او شامل ورامین و فشاپویه و غار و شهریار است؛ یعنی نواحی جنوب شرقی و جنوب غربی و غرب تهران.

نقشه خود را از روی نقشه عبدالرسول خان مهندس کشیده است:

چون اینجانب طرف مغرب رود کرج را نقشه برداری نموده‌ام لهذا در این نقشه آنچه در مغرب رود کرج و شاه چائی باشد نقل از نقشه عبدالرسول خان و اشتال خان کردم و از سرچشمۀ رود کرج (کوه کندوان) تا آخر خاک ورامین را از روی نقشه‌های کار خود ساختم و آنچه از شهر ورامین به طرف مشرق است تا آخر خاک خوار از روی نقشه عبدالرسول خان و اشتال خان ساخته شد و از ورامین تا تهران و کلیۀ غار و پشاپویه و لواستان و کن و سولقان و روبار و لورا و شهرستانک را از روی کارهای چهارده ساله خودم ساختم و دماوند را از روی نقشه اشتال خان رسم نمودم.

درباره رسام

عبدالرسول خان مهندس کیست؟ علاوه بر اطلاعاتی که در حاشیه نقشه بغايري درباره عبدالرسول خان مهندس هست و پيش از اين درباره آن سخن گفتيم، چند اطلاع ديگر درباره او در دست است که در كتاب‌ها تکرار شده است از جمله در كتاب شرح حال رجال ايران که بر اساس اطلاعاتي است که اعتماد السلطنه در مرآت البلدان و منتظم ناصرى از او داده است.

عبدالرسول خان پسر عبدالحسين خان پسر صدر اصفهاني در سال ۱۲۷۵ هجری قمری به سرپرستي ۴۰ یا ۴۲ نفر محصل به پاريس اعزام شد و در اين مدت که سرپرست بود خودش نيز مشغول به تحصيل گردید و زبان فرانسه و رياضي را خوب آموخت و پس از هشت سال اقامت در فرانسه به ايران بازگشت مدتی در دارالفنون تدریس مى نمود و معروف شده بود به عبدالرسول خان مهندس. بعد در سال ۱۲۸۸ قمری به

افزوode باشند و آن را تكميل کرده باشند. اين احتمال وقتی قوت مى گيرد که بدانيم عبدالرسول خان مهندس در تاريخ ۱۲۷۵ق ايران را ترك کرد و به فرانسه رفت و در سال ۱۲۸۳ق به ايران بازگشت (بامداد، ۱۳۵۷، ج ۵: ۱۴۷). يعني در سال ۱۲۸۰ق که در نقشه مرقوم است او در ايران نبوده است. بنابراین شاید در اين سال عبارات حاوی تاريخ به نقشه بلوكات افزوode شده و پس از بازگشت عبدالرسول خان در سال ۱۲۸۴ق از او خواسته باشند که نقشه را تأييد کند و در همین زمان عبارت «سنة ۱۲۸۴» را به نقشه افزوode باشند. شاهد مؤيد «افزوode شدن تاريخ ۱۲۸۴ق پس از ترسیم نقشه» این است که صورت نقشه دارالخلافه و دروازه‌های تهران است به شکل نقشه ۱۲۷۵ق و پيش از گسترش تهران در سال ۱۲۸۴ق (اعتماد السلطنه، ۱۳۹۱: ۳۶۲) ترسیم شده است. اگر زمان ترسیم نقشه ۱۲۸۴ق و پس از تخریب باروی قدیمی تهران بود باید این صورت مطابق حصار ناصری ترسیم مى شد و نام دروازه‌ها مطابق دروازه‌های حصار ناصری نوشته مى شد. بنابراین باید به یقین بگويم که نقشه پيش از تاريخ ۱۲۸۴ق که در نقشه مرقوم است کشیده شده است و عبارت ۱۲۸۴ق بعداً به آن اضافه شده است.

بنا بر اين با توجه به اشتراكات فراوان نقشه بلوكات و نقشه مورد اشاره بغايري يعني نقشه عبدالرسول خان و با توجه به اين نشانه‌اي که نافي يكى بودن اين نقشه باشد در نقشه بلوكات و اشارات بغايري وجود ندارد، مى توانيم مطمئن باشيم که نقشه بلوكات همان نقشه عبدالرسول خان يا نسخه‌اي ديگر از آن است و با توجه به توضيح بغايري اين نخستين نقشه‌اي است که اطراف تهران ترسیم شده است و منبع ساير نقشه‌هایي بوده است که از اطراف تهران تهیه مى شده است. بغايري در تهیه نقشه خود از نقشه عبدالرسول خان استفاده فراوانی کرده است و بخش‌هایي از

گفته بغایری می‌توانیم این نقشه را نخستین نقشه اطراف تهران بدانیم.

پانوشت‌ها

۱. از آقای دکتر فرهاد تهرانی که تصویر نقشه را در اختیار بنده قرار دادند بسیار مشکر ام.
۲. در این مقاله از عنوان مختصر «نقشه بلوکات» برای نام بردن از این نقشه استفاده می‌کنیم.
۳. در این نقشه نام و نشان و تاریخی نیست. مینا معرفت در پایان نامه دکتری اش با عنوان ساختن برای قدرت: معماری تهران بین سال‌های ۱۹۲۱ تا ۱۹۶۱ در دانشگاه هاروارد در سال ۱۹۸۰م، تاریخ نقشه را ۱۸۶۰م و قبل از توسعه ۱۸۶۷م دانسته است ولی منبعی برای آن ذکر نکرده است. بازترسیمی از این نقشه را محسن معتمدی در کتاب جغرافیای تاریخی تهران چاپ کرده است (نقشه شماره ۴۷). او نقشه را «راه و رودخانه‌های تهران و حومه حدود سال‌های ۱۲۸۶ (ناصر الدین شاه)» نامیده و تاریخ آن را حدود ۱۲۸۶ق معادل ۱۸۷۰م دانسته است. او هم منبعی برای این قول نیاورده است. با توجه به اینکه حدود حصار ناصری با خطچین در این نقشه مشخص است حدس ما این است که این نقشه کمی پیش از ساخت حصار ناصری در سال ۱۲۸۴ق مثلاً در فاصله ۱۲۸۰ق تا ۱۲۸۴ق ترسیم شده است.
4. Karte der Umgegend von Tehran
5. Alexander Friedrich Stahl
6. <http://www.worldcat.org/title/karte-der-umgegend-von-teheran/oclc/052663387>.
این نقشه در وبگاه نیمروز منتشر شده است:
<http://nimrouz.com/blog/?p=165>
7. این نقشه را مؤسسه جغرافیایی و کارتوگرافی سحاب با عنوان «نقشه تهران و اطراف در زمان احمد شاه» چاپ کرده است. نک: (بغایری، ۱۳۲۸).
8. این نقشه در کتاب دومین اطلس جغرافیایی دوره قاجار چاپ شده است. نک: (صفی‌نژاد و دیگران، ۱۳۹۱، ۲۸).

نیابت حکومت ملایر و تویسرکان رسید و پس از آن نیابت حکومت گیلان یافت و در سال ۱۲۹۱ قمری به منصب سرتیپی و شمايل و نشان آن نایل گردید و در همین سال که نایب‌الحکومه گیلان بود درگذشت (بامداد، ۱۳۵۷، ج ۵: ۱۴۷).

در کتاب مرآت‌البلدان نام عبدالرسول‌خان مهندس در شمار «شاگردان مرتبه اول هندسه قدیم» آمده است: عبدالرسول‌خان ولد عبدالحسین‌خان اصفهانی به منصب سرتیپی اول و حمایل و نشان از این درجه رسید. مشارالیه در زبان فرانسه و علم ریاضی کامل [است] (اعتماد‌السلطنه، ۱۳۷۶، ج ۲ و ۳: ۱۰۸۷).

از سایر کارهای عبدالرسول‌خان مهندس اطلاعی در دست نیست. منوچهر ستوده در مقاله‌ای با عنوان «کاروان‌سراهای تهران قدیم» از نقشه‌ای یاد کرده که عبدالرسول‌خان مهندس از تهران و به دستور امیرکبیر تهیه کرده و چاپ رسانده است (ستوده، ۱۳۶۳). آقای دکتر ستوده در گفتگو با نگارنده گفتند منظورشان از این نقشه همان نقشه اطراف تهران بوده است و نه نقشه‌ای از شهر تهران.

نتیجه‌گیری

دیدیم که نقشه «بعضی بلوکات دارالخلافه تهران» از نظر زمانی مقدم بر سایر نقشه‌های اطراف تهران است. این نقشه چنان‌که که گفتیم به احتمال همان نقشه‌ای است که عبدالرسول‌خان مهندس در زمان مأموریت‌اش بر میزی بلوکات دارالخلافه در زمان صدرات میزرا تقی خان امیرکبیر تهیه کرده است. احتمالاً تاریخ شروع تهیه این نقشه در این دوره بوده و تاریخ پایان ترسیم نقشه در سال ۱۲۸۰ق یا ۱۲۸۴ق. شاید هم نقشه عبدالرسول‌خان در همان دوره صدارت‌اش ترسیم شده است و در سال ۱۲۸۰ق تا ۱۲۸۴ق نسخه‌ای دیگر از روی آن ترسیم کرده‌اند. بنا بر

شماره ۵۱ چاپ شده است و تصویر اصل آن در وبگاه نیمروز منتشر شده است:

<http://nimrouz.com/blog/?p=633>

۱۶. «مرحوم حاج نجم الدوله بعد از آنکه شهر تهران را به همراهی شاگردان مهندس دارالفنون به مقیاس ۱/۴۰۰۰ نقشه‌برداری کرده نسخه آن را به طبع رسانید پاره‌ای از آبادی‌های اطراف طهران را نیز از قبیل دولاب و بهجت‌آباد و جلالیه و باغ شاه و امام‌زاده حسن و جی و بریانک و خانی‌آباد و اسفندیاری و بخشی‌آباد و علی‌آباد به مقیاس ۱/۴۰۰۰ نقشه‌برداری کرده ولی نسخه آن نقشه‌ها چاپ نشده است». نک: حاشیه نقشه بغايري.

۱۷. «هفت نفر از صاحب‌منصبان اطربیشی در سنه ۱۲۹۸ به ریاست بارون لینتر از دولاب و دوشان‌تپه تا ازگل و سلطنت‌آباد و تجریش و اوین و ونک و امیر‌آباد تا امام‌زاده حسن را به مقیاس ۱/۲۵۰۰۰ اقدمی نقشه‌برداری نموده اند. (مقصود از صاحب‌منصبان اطربیشی که ذکر شد، صاحب‌منصبان ایرانی است که موافق نظام اطربیشی تحصیل کرده اند تا مخفی نماند)». نک: حاشیه [نقش] بغايري.

۱۸. «مسیو ورت آلمانی معلم پیاده‌نظام مدرسه دارالفنون به شاگردان طبقه اول پیاده‌نظام تقریباً از سنه ۱۳۰۸ تا سنه ۱۳۱۱ نقشه از شمال تهران تا قصر قاجار و عباس‌آباد و یوسف‌آباد و بهجت‌آباد و جلالیه به مقیاس ۱/۱۲۵۰۰ برداشته است». نک: حاشیه نقشه بغايري.

۱۹. «در حین طبع نقشه نقشه دیگری به دست آمد که مرحوم نجم الدوله در سنه ۱۲۷۵ ساخته بودند و آن نقل شده بود از روی نقشه مسیو کرشیش‌خان معلم تویخانه مدرسه دارالفنون که شاگردان اش هر کدام یک سمت تهران را نقشه‌برداری نمودند و میرزا فضل‌الله یاور تویخانه تمام آنها را روی یک صفحه رسم نموده بود و آن به مقیاس هزار قدم یک ابهام است و تا دو فرسنگی اطراف را همین‌طور نقشه‌برداری نموده بودند». نک: حاشیه نقشه بغايري.

۹. این نقشه در کتاب دومین اطلس جغرافیایی دوره قاجار چاپ شده است. نک: (صفی‌نژاد و دیگران، ۱۳۹۱، ۲۹).

۱۰. این نقشه را «شعبه نقشه‌برداری دایرة عملیات ارکان حرب کل قشون» در زمان فرماندهی رضاخان بر قشون و وزارت جنگ تهیه کرد و در نخستین روزهای نخست وزیری او در نهم آبان سال ۱۳۰۲ش به چاپ رساند و از آن پس دیگر منتشر نشد؛ نسخه‌ای از آن در موزه ملک نگهداری می‌شود. این نقشه در شماره‌های آینده مجله اثر منتشر خواهد شد.

۱۱. این نقشه در کتاب جغرافیای تاریخی تهران در فهرست نقشه‌ها با عنوان «نقشه تهران در زمان رضاشاه (۱۳۰۶ش)» چاپ شده است. زیر آن تاریخ ۱۳۰۶ مذکور است.

۱۲. این نقشه در کتاب جغرافیای تاریخی تهران نقشه شماره ۴۸ چاپ شده است. به نظر می‌رسد این نقشه بازترسیمی از یک نقشه دیگر باشد. نویسنده در این باره توضیحی نداده است.

۱۳. این نقشه متعلق به آقای غلامرضا سحاب است که در وبگاه نیمروز منتشر شده است:

<http://nimrouz.com/blog/?p=622>

فراوان این نقشه برگرفته از قطعه‌ای از یک نقشه بزرگ‌تر است. این نقشه شاید همان نقشه شماره ۷ باشد.

۱۴. این نقشه بین سال‌های ۱۹۱۰ / ۱۲۸۹ و ۱۹۴۰ / ۱۳۱۹ش تهیه و در سال ۱۹۴۱ / ۱۳۲۰ش منتشر شد. در همین فاصله و در همین پرتوze نقشه‌های فراوانی از ایران تهیه شده که بیشتر شهرهای ایران را در بر دارد و شامل ۲۵۵ قطعه است. این نقشه‌ها در مجموعه نقشه‌های Perry کتابخانه پری کاستانیدا در دانشگاه تگراس (Castañeda Library) نگهداری می‌شود. وبگاه کتابخانه‌های دانشگاه تگراس آنها را منتشر کرده است:
http://www.lib.utexas.edu/maps/ams/iraq_and_iran

۱۵. این نقشه متعلق به آقای غلامرضا سحاب است؛ بازترسیمی از آن در کتاب جغرافیای تاریخی تهران نقشه

۲۰. در این بخش اعلام را همان طور که در نقشه مضبوط است آورده ایم.

منابع:

- محمد حسن خان اعتمادالسلطنه (۱۳۶۳). *مرات البلاان*. به کوشش عبدالحسین نوابی و میرهاشم محدث. ۴ ج. تهران: دانشگاه تهران.
- محمدحسن خان اعتمادالسلطنه (۱۳۹۱). *رساله تغییر وضعیت دارالخلافه*. در: اعتمادالسلطنه، رسائل اعتمادالسلطنه، به کوشش میرهاشم محدث. تهران، اطلاعات.
- معتمدی، محسن (۱۳۸۱). *جغرافیای تاریخی تهران*. تهران: نشر دانشگاهی.
- Merefat, Mina(1980). *Building to power: Architecture of Tehran 1921-1941*. PhD Thesis. Harvard University.
- <http://nimrouz.com/blog>
- http://www.lib.utexas.edu/maps/ams/iraq_and_iran/
- <http://www.worldcat.org/title/karte-der-umgegend-von-teheran>

٥٢٩٠١

٥٢٩٠٢

٥٢٩٠٣

مقياس

ما يزيد عن ذلك ونحوه، وصغيره كثيرون، وآخرين يزيدون على ذلك

لشیء بعض ایام کات را کفای
طهران که در شهر هر روز دوستی داد
جی حب الامر الاشرف الاعلی شد

١٣٨٤

